

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

Consells per a l'itinerari quaresmal

Fa uns dies vaig trobar uns consells que poden servir-nos molt bé per viure una fecunda i santa Quaresma. Us els transcribo tal com els vaig llegir. Us convido i em convido a mi mateix a viure'ls amb generositat.

1. Retirar-nos a una església per assaborir el silenci i la presència de Déu. En un món que ens roba la serenitat, són espais necessaris de tranquil·litat i oasi de pau per valorar, reflexionar i fer una autocrítica sobre la vida que portem.

2. Escoltar la Paraula del Senyor. Estem totalment assetjats i exigits per una multitud de falques publicitàries i veritats a mitges que són grans mentides. El Senyor, amb la seva Paraula, ens orienta per prendre la direcció adequada sense allunyar-nos d'Ell. Que ningú ens digui: «Per què haig d'anar a l'església? Mira, els que hi van tots els dies no practiquen el que senten.» No obstant això fan alguna cosa: escoltar. Així algun dia podran fer les dues coses: sentir i practicar.

3. Sortir a trobar els altres. La Quaresma ens convida a obrir els ulls, el cor (i les butxaques si cal) perquè no oblidem que la Fe exigeix compromís. La caritat és una lletra de canvi a llarg termini a favor de qui la practica, acceptada per una firma de crèdit il·limitat: Déu.

4. Estimar i treballar per l'Església. Avui, potser, no està de moda dir que «jo sóc Església i l'estimo». La veritat és que, en els períodes de dificultats és quan de veritat surten a la llum i es manifesten els valents i grans en la Fe. L'Església d'avui no necessita cristians a temps parcial, sinó cristians d'una peça!, deia sant Joan Pau II.

5. Reprendre, o fins i tot iniciar, el gust per la pregària. El silenci, entre altres coses, és el soroll que fa

Déu quan passa a prop nostre. Prega quan et sentis sol, la pregària et portarà la companyia de Déu.

6. Respectar la vigília i el dejuni. Cada divendres de Quaresma, sent sobris i diferents en la nostra alimentació, recordem que Jesús continua sent important a casa nostra i per això fem aquest gest de respectar la vigília i el dejuni. El dejuni i l'abstinència alliberen el cos de les toxines i ajuden l'esperit en el combat contra el pecat.

7. Eucaristia diària. Sacejats per una secularització constant i pertinaça, als cristians ens cal agafar forces i vitalitat d'aquesta gran font d'energia que brolla de l'altar. Per què no fer extraordinari cada capvespre o cada començament del dia amb la nostra participació en l'Eucaristia?

8. Promoure dins les nostres famílies la fam de Déu. No cal anar lluny, ni de bon tros a altres continents, per donar raó de la nostra fe. Quant fa que no hem recordat als nostres familiars més directes

la seva pertinença a una Església que els va donar Jesús i que, com a mare, els necessita? La família és el si espiritual on es fomenten les creences i els costums.

9. Donar gràcies a Déu pels valors que l'Evangeli ens proposa. Enmig del relativisme moral que ens sacseja, lluny de desertar, hem de ser agraïts envers Déu perquè ens fa diferents a moltes persones que creuen que la felicitat consisteix en el *tot s'hi val*. Llegir i fer el que diu l'Evangeli ajuda a aspirar a una llibertat més gran.

10. Parlar bé i amb delicadesa. No podem oblidar que s'aconsegueix més «amb mel que no pas amb fel». La Quaresma és un bon moment per corregir les blasfèmies en el nostre llenguatge i les ofenses o el judici dur cap als que ens envolten. Suprimiu Déu o crideu contra Ell i s'haurà fet la nit en l'ànima humana, deia Alphonse de Lamartine.

Benvolguts germans, que Déu us beneeixi a tots.

OPINIÓ

MN. MANUEL CLARET

Delegat de Pastoral Familiar de l'Arquebisbat de Barcelona

L'alegria de l'amor es viu en família

Cada any, durant la primera setmana del mes de març, les diòcesis amb seu a Catalunya celebren la Setmana de la Família. Enguany el lema és: «Alegria de l'amor es viu en Família».

Fer apologia de la família i dels valors que comporta no ha passat de moda i és més necessari que mai en els moments actuals. Sense l'experiència de l'amor no hi ha creixement de la persona i de la família. Tanmateix avui no tothom entén de la mateixa manera què és estimar.

El papa Francesc en l'exhortació *Amoris laetitia* descriu què és estimar i com viure l'estimació cada

dia en la vida conjugal i familiar. La joia de l'amor consisteix a fomentar el projecte familiar de comunió, tot superant els entrebancs que sorgeixen, perquè les persones són limitades. Estimar comporta esforçar-se per comprendre l'altre, per acceptar-lo tal com és, per valorar les coses petites, per cercar la seva felicitat tot gaudint-la en la joia i la intimitat de la família.

Per als cristians hi ha un ideal d'amor i de vida familiar: donar-se un mateix a imatge de Jesucrist, i crear una vida de comunitat, de mutu servei, segons la família de Natzaret.

Avui la família té dificultats: els trencaments, les que pateixen per causa de l'atur, les que han d'emigrar fugint de la fam o de la violència i no troben acolliment com a refugiats, les abandonades injustament, etc. La llista és llarga i les causes són diverses: l'egoisme, l'individualisme, les estructures injustes, els interessos polítics, l'hedonisme, la manca de responsabilitat davant les dificultats..., que són motiu de dolor i d'angoixa per a moltes famílies.

L'exhortació del Papa *Amoris laetitia* vol oferir un missatge al món perquè les famílies es renovin en l'amor veritable.

ENTREVISTA

La llibertat religiosa i el dret

DAVID COLOMER BEA

El valencià David Colomer ha obtingut enguany l'ajut a la formació que concedeix la Fundació Joan Maragall a joves interessats a treballar en el camp del diàleg entre la fe i qualsevol dels àmbits de la cultura. El seu projecte, «La llibertat religiosa com a bé jurídic protegit», pretén analitzar aquest dret fonamental des del punt de vista del dret penal.

En què consisteix el projecte?

Les creences més profundes dels ciutadans han de ser respectades en la mesura en què formen part de la identitat de cada persona. Els delictes contra la llibertat religiosa castiguen aquelles condicions que atempten més greument contra les conviccions religioses i les seves manifestacions. L'objectiu és comparar les diverses regulacions existents sobre la matèria per veure quina és la que millor s'adequa a la realitat actual.

Quins models de religiositat en l'espai públic analitzaràs?

La regulació dels delictes contra la llibertat religiosa guarda relació amb la concepció que cada país manté del fet religiós i el seu paper en l'esfera pública. Estudiaré els dos models que tenen una major influència a Occident: el francès —de laïcitat estricta— i el quebequès —de laïcitat oberta. Mentre que en el francès s'imposa la idea de ciutadania enfront de la idea de comunitat religiosa, el quebequès tracta d'acomodar les normes de la majoria a les particularitats religioses i culturals de les minories.

A quina conclusió preveus arribar?

M'agradaria poder assolir dos objectius: tractar de definir el contingut de la llibertat religiosa com a bé jurídic susceptible de protecció penal i intentar perfilar les característiques generals d'un model de regulació dels delictes contra la llibertat religiosa adient per a aquelles societats —com la nostra— caracteritzades pel pluralisme religiós i el respecte als drets humans.

Oscar Bardaji i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Il·lusió, entusiasme, esperança... educació

El centre d'esplai, nascut a redós d'una parròquia d'una població propera a la gran ciutat, celebra el cinquantesari de l'inici de les seves activitats. Aquells joves monitors del començament s'apropen —potser alguns ja els han superat— als setanta anys. La seva tasca ha tingut continuïtat. Monitors i monitores d'altres generacions s'hi han anat afegint i han donat continuïtat a l'acció educativa en el lleure. L'aniversari ha estat motiu de festa, de trobada, també de retrobament, de revivir moments, de revifar actituds, de fer presents persones que ens han ajudat a ser, de pregàries d'acció de gràcies i de record pels que ja no hi són entre nosaltres.

L'entorn social fundacional era gris, molt gris, sense les llibertats més elementals ni respecte als drets fonamentals de les persones, sense democràcia, sovint amb por. Els joves promotors d'aquelles iniciatives no es van tancar en la seva realitat estricta; coincidiren en la necessitat de coordinació per fer millor la feina, per oferir formació i així dotar les diverses activitats de més qualitat educativa, d'assegurar ajuda material i econòmica als més necessitats, d'estudiar les qüestions legals i jurídiques que afectaven aquest espai educatiu...

L'Església oferí el marc institucional que va afavorir l'arrelament i el desenvolupament de diverses activitats d'educació en el lleure. Per a molts d'aquells joves monitors, ser-ho era ocasió de vivència del seu compromís cristià i possibilitat de testimoniar-lo. Sense aquesta incipient coordinació i aquest suport institucional difícilment haurien reeixit unes iniciatives carregades de joventut, d'il·lusió, d'entusiasme i d'esperança combativa i, menys encara, hauria esdevingut un moviment d'educació en el lleure qualificat, reconegut i arrelat arreu del país.

Fa un parell de diumenges van cloure les celebracions del cinquantenari esmentat. Es van aplegar les promocions de monitors que han assegurat el pas del temps, pares i infants d'ara i de fa anys. Cercavila des de les dues parròquies de la població i trobada a l'Ajuntament per escoltar els parlaments i participar en l'acte festiu. Hi van abocar entusiasme els antics i actuals monitors, els pares i infants de les diverses èpoques... «Contempleu ara el que ha fet amb vosaltres i proclameu amb força el vostre agraïment» (Tb 13,7). Motiu d'una gran acció de gràcies a Déu nostre Senyor!

HECHOS DE VIDA

MN. JOSEP M. ALIMBAU ARGILA

Más autocrítica personal

Diógenes Laercio cuenta que un gran maestro de todas las ciencias —humanas y divinas— preguntó a Tales de Mileto, uno de los siete sabios de Grecia (630 a.C.):

—«¿Qué es lo más difícil?». Tales, respondió:

—«Nada hay tan difícil como **conocerse a sí mismo**.»

—«Y lo más fácil?» Dijo:

—«Dar **consejos a los demás**. ¡Facilísimo!

—«Y ¿lo más placentero?, lo que da más gusto...». Contestó:

—«¡El éxito! Ciega. Impide ver la **realidad** en la que **vives**.»

A la pregunta: «¿Qué es lo divino?»

El sabio de Mileto expuso de una manera perfecta:

—«Lo **divino** es lo que **pertenece a Dios**. **Divino** es lo que **no tiene principio ni fin**. «**Todo** lo demás **nace, crece y fenece**.»

San Agustín seguro que conocía las palabras de Tales de Mileto.

Lo resumió, lo compendió en la frase tan profunda y evangélica, base para toda **perfección** y **espiritualidad cristiana** y de toda **autocrítica verdadera**, que uno no busque su **propio yo**.

—«**Noverim me**» = «**Que me conozca a mí**.»

—«**Et noverim Te**» = «Y que **te conozca a Ti**.»

El papa Francisco lo está pidiendo un día sí y otro también:

—«**Todos debemos hacernos más autocrítica personal**.»

Lectures de la missa diària i santoral

6. ■ Dilluns (litúrgia de les hores: 1a setmana) [Lv 19,1-2. 11-18 / Sl 18 / Mt 25,31-46]. Sant Oleguer (†1137), bisbe de Barcelona i de la Tarragona reconquerida. Sant Virgili, bisbe; santa Coleta Boylet (†1447), vg. reformadora clarissa.

7. ■ Dimarts [Is 55,10-11 / Sl 33 / Mt 6,7-15]. Santa Perpètua i la seva serventa Felicitat, mrs. a Cartago (203). Sant Teòfil, bisbe.

8. ■ Dimecres [Jn 3,1-10 / Sl 50 / Lc 11,29-32]. Sant Joan de Déu (1495-1550), rel. portuguès, fund. a Granada de l'Orde Hospitalari (OH), patró dels malalts i dels bombers. Sant Vermon (Bermudo) d'Irache, abat; santa Aurèlia de Niça, mr.

9. ■ Dijous [Est 14,1.3-5.12-14 / Sl 137 / Mt 7,7-12]. Santa Francesca Romana (1384-1440), rel. viuda, fund. Oblates benedictines. Sant Pacià, bisbe de Barcelona (s. IV). Sant Dagobert, laic.

10. ■ Divendres [Ez 18,21-28 / Sl 129 / Mt 5,20-26]. Sant Simplicí, papa (468-483); sant Macari, bisbe de Jerusalem; sant Càndid o Candi, mr.; santa Maria Eugènia de Jesús Milleret de Brou, vg., fund. de les Religioses de l'Assumpció.

11. ■ Dissabte [Dt 26,16-19 / Sl 118 / Mt 5,43-48]. Sant Eulogi, prev. de Còrdova i mr. (859); santa Àurea (Oria), vg., abadesa de Villavelayo (Castella); santa Rosina, vg.

12. ■ † Diumenge vinent, II de Quaresma (litúrgia de les hores: 2a setmana) [Gn 12,1-4a / Sl 32 / 2Tm 1,8b-10 / Mt 17,1-9]. Sant Innocenci I, papa (401-417); sant Maximilià, militar mr. (295); sant Bernat, bisbe; sant Teòfan, monjo; sant Lluís Orione, prev. salesià.

DIUMENGE I DE QUARESMA

COMENTARI

Lectura del llibre del Gènesi (Gn 2,7-9;3,1-7)

El Senyor-Déu modelà l'home amb pols de la terra, li bufà a la cara per fer-li entrar un alè de vida, i es convertí en un ésser animat. Llavors el Senyor-Déu plantà un jardí a Edèn, a la regió d'orient, i va posar-hi l'home que havia modelat. El Senyor-Déu va fer néixer de la terra fèrtil totes les varietats d'arbres que fan goig de veure i donen fruits gustosos. Al mig del jardí hi havia l'arbre de la vida i l'arbre del coneixement del bé i del mal.

La serp era el més astut de tots els animals que el Senyor-Déu havia fet. Digué, doncs, a la dona: «¿Així Déu us ha dit que no mengueu dels fruits de cap arbre del jardí?». La dona li respongué: «Podem menjar dels fruits de tots els arbres del jardí, però dels fruits de l'arbre que hi ha al mig, Déu ha dit que no en mengem ni els toquem, perquè moriríem». La serp digué a la dona: «No moriríeu pas! Déu sap que, si un dia en menjàveu, se us obririen els ulls i seríeu iguals que els àngels: coneixeríeu el bé i el mal». La dona, veient que el fruit de l'arbre era bo per a menjar, que donava gust de veure i que era temptador això d'adquirir coneixement, en collí i en menjà; en donà també al seu marit, que en menjà com ella, i se'ls obririen a tots dos els ulls. Llavors s'adonaren que anaven nus i cosiren fulles de figuera per fer-se'n faldars.

Salm responsorial (50)

R. *Compadriu-vos de nosaltres, Senyor, perquè hem pecat.*

Compadriu-vos de mi, Déu meu, vós que estimeu tant; / vós que sou tan bo, esborreu les meves faltes; / renteu-me ben bé de les culpes, / purifiqueu-me dels pecats. R.

Ara reconec les meves faltes, / tinc sempre present el meu pecat. / Contra vós, contra vós sol he pecat, / i he fet el que és dolent als vostres ulls. R.

Déu meu, creeu en mi un cor ben pur, / feu renéixer en mi un esperit ferm. / No em llanceu de la vostra presència, / ni em prengueu el vostre esperit sant. R.

Torneu-me el goig de la vostra salvació, / que em sostingui un esperit magnànim. / Obriu-me els llavis, Senyor, / i proclamaré la vostra lloança. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

(Rm 5,12-19) *(Versió abreujada)*

Germans, per obra d'un sol home entrà el pecat al món, i amb el pecat hi entrà també la mort, que s'estengué a tots els homes, donat que tots van pecar.

Així, doncs, si per haver fallat aquell tot sol va imperar la mort per culpa d'ell, amb molt més motiu els qui reben aquesta sobreabundància de gràcia i el do generós que els fa justos viuran i regnaran gràcies a un de sol, que és Jesucrist. Per tant, així com per haver fallat un sol home es va estendre a tots la condemna, també per haver estat just un de sol tots els homes són absolts i obtenen la vida; així com, per haver desobeït aquell home sol, els altres van esdevenir pecadors, també per haver obeït un de sol, esdevindran justos els altres.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 4,1-11)

En aquell temps, l'Esperit conduí Jesús al desert perquè el diable el temptés. Feia quaranta dies i quaranta nits que dejunava, i quedà extenuat de fam. El temptador se li acostà i li digué: «Si ets Fill de Déu, digues que aquestes pedres es tornin pans». Jesús li respongué: «Diu l'Esriptura: "L'home no viu només de pa; viu de tota paraula que surt de la boca de Déu".»

Llavors el diable se l'enduu a la ciutat santa, el deixa dalt la cornisa del temple i li diu: «Si ets Fill de Déu, tira't daltabaix; l'Esriptura diu: "Ha donat ordre als seus àngels que et duguin a les palmes de les mans, perquè els teus peus no ensopeguin amb les pedres".» Jesús li contestà: «També diu l'Esriptura: "No temptis el Senyor, el teu Déu".»

Després el diable se l'enduu dalt una muntanya altíssima, li fa veure tots els reialmes del món i la seva glòria i li diu: «Tot això t'ho donaré si et prosternes i m'adores». Llavors li diu Jesús: «Vés-te'n d'aquí, Satanàs! L'Esriptura diu: "Adora el Senyor, el teu Déu, dona culte a ell tot sol".» Llavors el diable el deixà estar, i vingueren uns àngels per proveir-lo.

Lectura del libro del Gènesis (Gn 2,7-9;3,1-7)

El Señor Dios modeló al hombre del polvo del suelo e insufló en su nariz aliento de vida; y el hombre se convirtió en ser vivo. Luego el Señor Dios plantó un jardín en Edén, hacia oriente, y colocó en él al hombre que había modelado. El Señor Dios hizo brotar del suelo toda clase de árboles hermosos para la vista y buenos de comer; además, el árbol de la vida en mitad del jardín, y el árbol del conocimiento del bien y el mal.

La serpiente era más astuta que las demás bestias del campo que el Señor había hecho. Y dijo a la mujer: «¿Conque Dios os ha dicho que no comáis de ningún árbol del jardín?». La mujer contestó a la serpiente: «Podemos comer los frutos de los árboles del jardín; pero del fruto del árbol que está en mitad del jardín nos ha dicho Dios: "No comáis de él ni lo toquéis, de lo contrario moriréis"». La serpiente replicó a la mujer: «No, no moriréis; es que Dios sabe que el día en que comáis de él, se os abrirán los ojos, y seréis como Dios en el conocimiento del bien y el mal». Entonces la mujer se dio cuenta de que el árbol era bueno de comer, atrayente a los ojos y deseable para lograr inteligencia; así que tomó de su fruto y comió. Luego se lo dio a su marido, que también comió. Se les abrieron los ojos a los dos y descubrieron que estaban desnudos; y entrelazaron hojas de higuera y se las ciñeron.

Salmo responsorial (50)

R. *Misericordia, Señor, hemos pecado.*

Misericordia, Dios mío, por tu bondad, / por tu inmensa compasión borra mi culpa; / lava del todo mi delito, / limpia mi pecado. R.

Pues yo reconozco mi culpa, / tengo siempre presente mi pecado. / Contra ti, contra ti solo pecué, / cometí la maldad en tu presencia. R.

Oh, Dios, crea en mí un corazón puro, / renuévame por dentro con espíritu firme. / No me arrojes lejos de tu rostro, / no me quites tu santo espíritu. R.

Devuélveme la alegría de tu salvación, / afiánzame con espíritu generoso. / Señor, me abrirás los labios, / y mi boca proclamará tu alabanza. R.

Lectura de la carta de san Pablo a los Romanos

(Rom 5,12-19) *(Versión abreviada)*

Hermanos: Lo mismo que por un hombre entró el pecado en el mundo, y por el pecado la muerte, y así la muerte se pagó a todos los hombres, porque todos pecaron...

Si por el delito de uno solo la muerte inauguró su reinado a través de uno solo, con cuánta más razón los que reciben a raudales el don gratuito de la justificación reinarán en la vida gracias a uno solo, Jesucristo. En resumen, lo mismo que por un solo delito resultó condena para todos, así también por un acto de justicia resultó justificación y vida para todos. Pues, así como por la desobediencia de un solo hombre, todos fueron constituidos pecadores, así también por la obediencia de uno solo, todos serán constituidos justos.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 4,1-11)

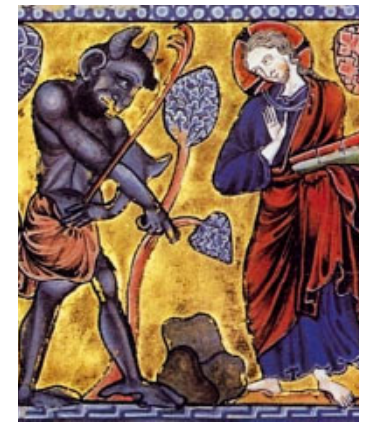
En aquel tiempo, Jesús fue llevado al desierto por el Espíritu para ser tentado por el diablo. Y después de ayunar cuarenta días con sus cuarenta noches, al fin sintió hambre. El tentador se le acercó y le dijo: «Si eres Hijo de Dios, di que estas piedras se conviertan en panes». Pero él le contestó: «Está escrito: "No sólo de pan vive el hombre, sino de toda palabra que sale de la boca de Dios".»

Entonces el diablo lo llevó a la ciudad santa, lo puso en el alero del templo y le dijo: «Si eres Hijo de Dios, tírate abajo, porque está escrito: "Ha dado órdenes a sus ángeles acerca de ti y te sostendrán en sus manos, para que tu pie no tropiece con las piedras"». Jesús le dijo: «También está escrito: "No tentarás al Señor, tu Dios".»

De nuevo el diablo lo llevó a un monte altísimo y le mostró los reinos del mundo y su gloria, y le dijo: «Todo esto te daré, si te postras y me adoras». Entonces le dijo Jesús: «Vete, Satanás, porque está escrito: "Al Señor, tu Dios, adorarás y a él solo darás culto"». Entonces lo dejó el diablo, y he aquí que se acercaron los ángeles y lo servían.

Temptació de mediocritat

P. JAUME SIDERA, claretià

Avui el protagonista sembla ser el diable: temptant Adam al Paradís i introduint el pecat i la mort en el món. Del diable, en dirà Jesús que és assassí de mena, mentider i pare de la mentida... I ara que veu Jesús en hores baixes, mort de fam i de set, l'escomet amb mitges veritats. ¿Fill de Déu el suara fuster de Natzaret? Si no és fill de Déu, —raona el diable— no cal patir-hi. Aviat li veuran la llauna... Però si ho és... doncs que ho sigui, però no pas com el Pare Déu vol, sinó com la gent voldria que fos. Li fa tres recomanacions:

1. Converteix les pedres en pa... Aprofita't del teu poder messiànic.
2. Cerca el triomf fàcil i espectacular. Tira't daltabaix del temple... I tothom quedarà corprès veient com els àngels t'alliberen de la patacada mortal...
3. Ras i curt: pacta amb mi, reparim-nos el món... Tot serà teu si et prosternes davant meu i m'adores...

Jo també seré sotmès a prova... Si no sóc cristià el diable passarà de llarg. Però si ho sóc, maldarà perquè ho sigui no pel camí de Jesús sinó pel camí fressat de tothom: la mediocritat. I sovint se'n surt.

En aquesta Quaresma miraré d'apuntar molt amunt. El Pare vetlla per mi, com vetllà pel Fill en el desert: i els àngels el servien, diu l'Evangelí, que és una manera de dir que Déu vetllava amorosament pel Fill dins la solitud del desert i durant la seva vida.

AGENDA

Activitats del senyor arquebisbe

Dissabte 11 (11.30 h). Concelebrarà en l'ordenació del bisbe d'Osma-Sòria.

Actes

Conferències quaresmals a la basílica de la Puríssima Concepció (c/ Aragó, 299). **Diumenge 12/3 (19 h)**, «Aprendre a estimar», amb Mons. Joan Josep Omella. Més info: t. 934 576 552, a/e: parroquiaconcepciobcn@gmail.com

Parròquia M. D. dels Àngels (c/ Balmes, 78). Tots els divendres de Quaresma (20.15 h), adoració i meditació davant la creu i Viacrucis.

Pregària per les vocacions al Seminari (c/ Diputació, 231). Els dijous, de 18 a 21 h, exposició del Santíssim. Confessions (19.30 h) i vespres (20.30 h).

II Trobada anual de la delegació d'Apòstolat Seglar. Dimecres 8/3 (19 h),

al c/ Sant Pau, 101. Tema: Procés participatiu d'elaboració del nou Pla Pastoral de l'arxidiòcesi de Barcelona, amb Mn. Xavier Morlans.

Conferències quaresmals amb els GOA. Dues conferències sobre el tema «Com aplicar l'exhortació apostòlica del papa Francesc *Amoris laetitia*, sobre l'amor en la família». **Dia 8/3**, amb Mn. Manuel Claret. **Dia 15/3**, amb Mons. Lluís Martínez Sistach. A les 20 h, al Centre parroquial Sant Vicenç de Sarrià (c/ Pare Miquel Serra, 8).

Un cor bategant 24 hores al centre de Sarrià. El dia 9 de març s'inaugurarà la Capella d'Adoració Perpètua al Reial Monestir de Santa Isabel (c/ Rocabertí, 12), que vol ser un espai de silenci i de trobada personal amb Jesús. Per a més informació: t. 647 353 237, a/e: adoracionperpetua@monestir.org

Recés de Quaresma al monestir de Sant Pere de les Puel·les (c/ Angli, 55). Dissabte 11/3 (10-17 h), «Creieu en l'Evangeli», amb Catalina Terrats. Per dinar a l'hostatgeria: t. 932 038 915, a/e: santperepuel.les@gmail.com

Amics de Sant Francesc. Dijous 9/3 (20-21 h), *Amoris laetitia*, amb fra Linares. Al c/ Santaló, 80.

Església de Sant Gaietà - P. Teatins (c/ Consell de Cent, 293). Tres persones no creients donaran la seva visió sobre l'Església actual. **Dia 12/3:** Rosa Sender, psiquiatra. **Dia 13/3:** Antonio Chavarría, director de cine. **Dia 19/3:** Vicky Martínez del Campo, farmacèutica. Les tres sessions, de 18 a 19 h. Finalitzaran amb un concert de 20 minuts. Informació: t. 617 572 889.

Carrera envers les manifestacions de pietat popular. És una edició d'Editorial Balmes, en català i castellà, per ser llegida entre diversos lectors.

Llibres

Via Crucis amb el papa Francesc. És el Viacrucis de la JMJ 2016 a Cracòvia. En l'escaiença de l'Any de la Misericòrdia (2016), el papa Francesc relaciona les 14 estacions del Viacrucis amb les obres de misericòrdia espirituals i corporals, i presenta als joves propostes i reptes respecte a la vida, la mort, el pecat, el perdó, el sofriment, la fe... Publicat per Editorial Balmes.

Via Crucis amb el bisbe Carrera. El text d'aquest Viacrucis fou compost per Mons. Joan Carrera. És un text que traspuja l'especial sensibilitat del bisbe

In memoriam

Mn. Joan Masnou Cornet. Morí a Barcelona el 19 de febrer, als 85 anys. Va servir les diòcesis de Canelones i Salto, a l'Uruguai, durant 38 anys. En aquestes diòcesis va deixar un gran record com a pastor, com a divulgador de la Paraula de Déu i per la seva atenció especial a malalts i ancians. El bisbe de Melo, Heriberto Bodeant, ha escrit una llarga carta elogiant i agraint la tasca del mossèn al seu país. Retornà a Barcelona el 1986 i treballà a les parròquies del Prat, Viladecans, i Cornellà de Llobregat. Les exèquies es van celebrar divendres dia 24, a la Residència Sacerdotal i les va presidir el cardenal Lluís Martínez Sistach.

CARTA DOMINICAL

† JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA
Arzobispo de Barcelona

Consejos para el itinerario cuaresmal

Hace unos días encontré unos consejos que pueden servirnos muy bien para vivir una fecunda y santa Cuaresma. Os los transcribo tal cual los leí. Os invito y me invito a mí mismo a vivíroslos con generosidad.

1. Retirarnos a una iglesia para saborear el silencio y la presencia de Dios. En un mundo que nos roba la serenidad, son necesarios espacios de tranquilidad y oasis de paz para valorar, reflexionar y hacer una auto-crítica sobre la vida que llevamos.

2. Escuchar la Palabra del Señor. Estamos totalmente asediados y asaeteados por multitud de cuñas publicitarias y verdades a medias que son grandes mentiras. El Señor, con su Palabra, nos orienta para tomar la dirección adecuada sin alejarnos de Él. Que nadie diga: «¿Para qué voy a ir a la iglesia? Mira, los que

van todos los días no practican lo que oyen.» Sin embargo, hacen algo: oír. Así algún día podrán hacer las dos cosas: oír y practicar.

3. Salir al encuentro de los demás. La Cuaresma nos invita a abrir los ojos, el corazón (y los bolsillos si hace falta) para que no olvidemos que la Fe exige compromiso. La caridad es una letra de cambio a largo plazo a favor del que la practica, aceptada por una firma de crédito ilimitado: Dios.

4. Amar y trabajar por la Iglesia. Hoy, tal vez, no está de moda el decir «yo soy Iglesia y la quiero». Lo cierto es que en los períodos de dificultades es cuando de verdad salen a relucir y se manifiestan los valientes y grandes en la Fe. ¡La Iglesia de hoy no necesita cristianos a tiempo parcial, sino cristianos de una pieza!, decía san Juan Pablo II.

5. Retomar, o incluso iniciar, el gusto por la oración. El silencio, entre otras cosas, es el ruido que Dios hace cuando pasa cerca de nosotros. Ora cuando te sientas solo, la oración te traerá la compañía de Dios.

6. Guardar la vigilia y el ayuno. Cada viernes de Cuaresma, siendo sobrios y distintos en nuestra alimentación, recordamos que Jesús sigue siendo importante en nuestras casas y por ello mismo realizamos este gesto de respetar la vigilia y el ayuno. El ayuno y la abstinencia liberan al cuerpo de las toxinas y ayudan al espíritu en el combate contra el pecado.

7. Eucaristía diaria. Zarandeados por una constante y pertinaz secularización, los cristianos necesitamos tomar fuerza y vitalidad de esa gran fuente de energía que emerge en el altar. ¿Por qué no hacer extraordinario cada atardecer o cada amanecer con nuestra participación en la Eucaristía?

8. Promover dentro de nuestras familias el apetito por Dios. No hace falta ir lejos, ni mucho menos a otros continentes, para dar razón de nuestra fe. ¿Cuánto hace que no hemos recordado a nuestros familiares más directos su pertenencia a una Iglesia que les dio a Jesús y que, como madre, les necesita? La familia es el seno espiritual donde se fomentan las creencias y las costumbres.

9. Dar gracias a Dios por los valores que el Evangelio nos propone. En medio del relativismo moral que nos sacude, lejos de desertar, hemos de ser agradecidos para con Dios porque nos hace diferentes a muchas personas que creen que en el *todo vale* reside la felicidad. Leer y hacer lo que dice el Evangelio ayuda a aspirar a una libertad más grande.

10. Hablar bien y con delicadeza. No podemos olvidar que se consigue más «con miel que con hiel». La Cuaresma es un buen momento para corregir las blasfemias en nuestro lenguaje y las ofensas o el juicio duro hacia los que nos rodean. Suprimid a Dios o gritad contra Él y se habrá hecho la noche en el alma humana, decía Alphonse de Lamartine.

Queridos hermanos, que Dios os bendiga a todos.